

lem, cui Decreta judicialia intimanda sunt, ibidem habeant, observanda erit Dispositio §^{phi} 408 & 412.

§. 420.

Si Testes citandi sunt, iisdem neque scriptura, neque rubrica scripturæ transmittenda, sed iudicis nomine generatim injungendum est, ut præfinito tempore pro dicendo Testimonio compareant.

CAPUT XXXVII.

De Expensis Judicialibus.

§. 421.

Qui causa ceciderit, Parti adversæ Expensas litis semper refundere debet, præterquam si Judex justis de causis easdem inter partes compensandas esse censeat: hoc tamen iudici non permissum esto in sequentibus casibus: a) Si pars causa cadens proprium factum, a quo litis decisio pendeat, negaverit, ac de eo convicta fuerit; b) Si eadem contra aperta legis verba litigaverit; c) Si super causa principali

cipali nihil omnino responderit; *d)* Si pars a sententia primæ instantiæ appellaverit, & in secunda instantia pariter succubuerit, quo posteriori casu litem amittens expensas appellationis semper præstare debet. *e)* Si causa sit talis, in qua expensæ Actori juxta positivam legem adjudicari debent, hoc enim in casu arbitrium Judicis, mutuaque expensarum compensatio locum non habet.

§. 422.

Eadem ratione in refusionem expensarum condemnandus est, qui litem ante decisionem deferuerit.

§. 423.

Contra vero is, qui sententiam semel pro se retulerit, a Judice superiore in expensas nunquam condemnari potest; nisi adjudicationem expensarum ipsa causæ indoles juxta dispositionem legum exigat.

§. 424.

Si una Pars in lite accessoria juxta normam supra stabilitam expensas terre debeat
eadem

eadem in sententia, per quam lis hæc accessoria dirimetur, ad illas condemnanda est.

§. 425.

Judex in quavis causa expensas expresse pro compensatis decernito, vel ei, cui refundi debeant, adjudicato.

§. 426.

Expensas uni Parti adjudicatas Judex in ipsa sententia moderari debet, quare partes sub poena amissionis consignationem earundem actis semper adjungunto.

§. 427.

Pro scripturis, quas ipsa Pars, vel Advocatus in propria causa confecerit, honorarium peræque imputandum est, ac si a tertio elaboratæ fuissent.

§. 428.

Restitutio expensarum pro illis solum itineribus locum habeto, quæ pro lite expedienda prudenti Judicis arbitrio necessaria, vel de mandato ipsius Judicis suscepta fuerint.

§. 429.

Actor, de quo notum non est, eum in Hungaria, partibusque eidem adnexis sufficientes facultates possidere, Reo convento cum primo libello idoneam cautionem exhibere, vel testimoniales fide dignas concernentis Jurisdictionis adferre debet, se eandem præstare posse, secus libellus non admittendus sed actor de hac obligatione sua monendus est.

§. 430.

Legitimationem paupertatis per Testimoniales concernentis Jurisdictionis Actor, nisi haec ipsi a Reo remissa fuerit, sine exceptione præstare debet.

§. 431.

Si Reus conventus jus habere credat, majorem cautionem petendi, id facere eidem liberum quidem esto, lis tamen principalis ob incidentem hanc controversiam nunquam suspendenda est.

§. 432.

§. 432.

Judex, si in cognitione causæ vel in appellatione aut revisione interposita manifestam injustitiam, vel insignem petulantiam unius vel alterius Partis animadverterit, Partem, quæ se hujusmodi culpæ ream fecerit, ejusque patronum congrua poena pecuniaria, vel pro ratione status et conditionis corporali plectito.

CAPUT XXXVIII.

De Advocatis.

§. 433.

Nemo inter Advocatos in futurum recipiendus est, nisi qui in aliqua ex Universitatibus vel Academiis Provinciarum hæreditariarum examen rigorosum subierit, suamque Juris scientiam debitis experimentis probaverit, et præscriptas attestaciones desuper attulerit.

§. 434.

Inter Advocatos referri petens, postularum hoc tribunali appellationis in Regno constituto